

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 179

гр. С.З., 08.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20215500501850 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл. 274, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 165, ал. 3 и ал.4 от СК и във връзка с чл.130, ал.3 и ал.4 от СК.

Производството по делото е образувано по частна жалба с вх.№ 15321 от 16.12.2021 год. срещу Определение с № 1758/ 03.11.2021г. по гражданско дело под №20215530105113 по описа за 2021 година на РС-С.З. от адвокат Н.Й.- АК - В., вписана в ЕРА с № *****, със служебен адрес гр. В., ул. ,, ***** в качеството си на пълномощник на Д. ДР. ДР., ЕГН *****, с адрес гр. В., с което Районен съд - гр. С.З. е оставил без уважение искането за даване на разрешение за продажба на идеални части от недвижим имот находящ се в гр. В., район ,, *****..

Жалбоподателят твърди, че обжалваното определение се явява неправилно и незаконосъобразно. С обжалваното определение VI с-в на Г.О. при РС - С.З. се е произнесъл по молба, с правно основание чл. 130 от СК, като е оставил без уважение искането за даване на разрешение за продажба на идеални части от недвижим имот находящ се в гр. В., район ,, *****., собственост на поставените под пълно запрещение С.Д.Д. и Р.Д.Д., при квоти по 1/6 за всяка една от тях и по 2/6 ид. части за К.Б.К. и Д.И.К..

Съдът е мотивирал отказа си с това, че лошото състояние на имота и неговото обезценяване не дава основание за издаване на поисканото разрешение. Посочил е, че липсват данни по делото, от които да се установи, че запретените лица се нуждаят от средства за задоволяване на ежедневните им нужди, за да се явява за необходимо продажбата на притежаваните от тях ид. части от имота. Приел е, че дори това да е така, то настойникът е бил длъжен да се грижи за запретените, като им финансово обезпечава нуждите им. Недоволен от постановения акт, настойникът на поставените под запрещение лица, чрез пълномощник обжалва постановеното определение

като неправилно и незаконосъобразно.

При произнасяне по молбата, районния съд не се е съобразил с обстоятелството, че настоящият съвет, след като е съобразил интереса на запретените лица и е приел, че извършването на продажбата ще е в техен интерес е дал съгласие за извършването ѝ.

Районния съд е приел, че идеалните части от съсобствения имот са единственият недвижим имот, който притежават запретените, поради което и продажбата им няма да е в техен интерес. За да стигне до този извод съдът не е съобразил изобщо обстоятелството, че притежанието на недвижим имот следва да носи активи на собствениците му, а не само пасиви. Съдът не е съобразил, че лицата С. и Р. Д.и не могат да се ползват от притежаваните от тях идеални части и да получават благата от тях.

Обстоятелството, че мажоритарните собственици са решили извършване на продажба на имота също е основание да се даде разрешение за разпореждане и с идеалните части на молителите. В случай на липса на такова съгласие, неминуемо ще се стигне до съдебна делба, която ще доведе до допълнителни разходи/ заплащане на съдебно-деловодни разноси, такса върху определените квоти от всяка една страна, претенции за заплатени такси към ЕС, данък сгради и такса битови отпадъци и др./, които практически ще въздействат негативно върху интереса на поставените под запрещение лица.

Тези обстоятелства не са взети предвид от съда при постановяване на обжалвания акт. Въпреки, че това са обективни и достатъчни доказателства за издаване на разрешение от съда, защото така, че се намалят пасивите в имуществената сфера на запретените лица, съдът е обсъдил и обстоятелството дали запретените се нуждаят от средства.

Съдът обаче е ОТКАЗАЛ да уважи тези техни искания, направени своевременно с молбата им до съда, като по този начин нарушил и процесуалните права на молителите. Именно поради това молят с оглед изложеното да се приеме, че е в интерес на запретените лица да се разреши извършване на продажба на притежаваните от тях идеални части от имота представляващ апартамент с № 81, с идентификатор 10135.3511.244.1, находящ се в гр. В., район *****, поради което да отмените обжалваното определение и да издадете решение за продажба на притежаваните от С.Д.Д. и Р.Д.Д. идеалните части от имота подробно описан в заявленията.

Подробните съображения относно всички оплаквания на жалбоподателя Д. ДР. ДР., чрез адв. Н.Й. от АК – В., са изложени в подадената от него частна жалба вх. № 15321/16.12.2021 год.

В тази връзка считат, че обжалваното определение е неправилно, незаконосъобразно и немотивирано и молят същото да бъде изцяло отменено, и да бъде издадено исканото Разрешение от ОС-С.З. за продажбата на горепосочените ид. части, ведно със законните последици от това.

В законоустановения срок не е постъпил отговор от другите страни по делото.

Окръжен съд – С.З., след като обсъди направените в частната жалба оплаквания и провери законосъобразността на обжалваното определение, намери за установено следното:

Първоинстанционното гр. дело под № 5113/21г. по описа на РС-С.З. е образувано по писмената молба на жалбоподателя Д. ДР. ДР., чрез адв. Н.Й. от АК – В., същият и като настойник на поставените под пълно запрещение две негови дъщери Р. Д.а и С. Д.а, с която моли да бъде разрешено да се извърши разпоредителна сделка - продажба на собствените на поставените под пълно запрещение идеални части от недвижим имот, с правно основание чл. 165, ал.4 от СК във връзка с чл.130, ал.1 и ал.2 от СК.

Въззивният съд намира, че на практика за да се приеме, че молбата е основателна следва да се установи, че желаното разпореждане с имущество на поставения под пълно запрещение е в негов интерес. В случая, първоинстанционният съд е приел, че липсва такъв интерес. Липсвали данни по делото, от които да се установи, че запретените лица се нуждаят от средствата за задоволяване на ежедневните си нужди, за да се явява за необходимо продажбата на притежаваните от тях ид. части от имота. Дори това да е така, то настойникът е длъжен да се грижи за запретените /чл. 164, ал. 3 СК/, която грижа включва като компонент и финансово обезпечаване на нуждите им. Подробните съображения и доводи са изложени в обстоятелствената част на първоинстанционният съдебен акт.

Именно въз основа на тези мотиви с Определението, постановено в закрито съдебно заседание с номер № 1758 от датата 03.12.2021 год., постановено по гр. дело № 5113 / 2021 г. по описа на Районен съд - гр. С.З., същият съд е оставил без уважение писмената молба на молителите, като неоснователна и недоказана.

Въззивният съд счита, че така постановеното от първоинстанционният съд Определение е неправилно и незаконосъобразно поради съществено нарушение на процесуалния закон и необоснованост.

Доводите на настоящата инстанция за това са следните: Налице е съществено нарушение на материалния и процесуалния закон, поради следното:

Съобразно специалната разпоредба на Чл. 165. ал.(1) от СК Настойникът управлява имуществото на поставения под настойничество с **грижата на добър стопанин и в негов интерес**. Според (2) Настойникът в срок до един месец е длъжен да уведоми органа по настойничеството и по попечителството за придобитото след учредяване на настойничеството имущество на значителна стойност, което се вписва в описа по [чл. 159, ал. 1](#). **Съобразно ал.(3) Настойникът е длъжен да внася паричните си средства на лицето под настойничество на негово име в банка в 7-дневен срок от получаването им.** За несвоевременно внесени суми той дължи законната лихва. Съгласно ал.(4) при разпореждане с имущество на лице под настойничество се прилагат съответно [чл. 130, ал. 3 и ал. 4](#), изречение първо. Към молбата за разрешение настойникът прилага и мнението на

настоящия съвет.

От своя страна видно от нормата на чл.130, ал.(3) от СК извършването на действията на разпореждане с недвижими имоти, с движими вещи чрез формална сделка и с влогове, както и с ценни книги, принадлежащи на детето, се допуска с разрешение на районния съд по настоящия му адрес, ако разпореждането не противоречи на интереса на детето. Според ал.(4) Дарение, отказ от права, даване на заем и обезпечаване на чужди задължения от ненавършило пълнолетие дете са нищожни. По изключение обезпечаване на чужди задължения чрез залог или ипотека може да се извърши по реда на ал. 3 при нужда или очевидна полза за детето или при извънредни нужди на семейството.

Първостепенният съд е оставил без уважение искането за даване на това разрешение за продажбата на идеалните части от недвижим имот находящ се в гр. В., район „*****“, собственост на поставените под пълно запрещение С.Д.Д. и Р.Д.Д., при квоти съответно по 1/6 за всяка една от тях и по 2/6 ид. части за К.Б.К. и Д.И.К.. Съдът е мотивирал отказа си с това, че лошото състояние на имота и неговото обезценяване не давали основание за издаване на поисканото разрешение. Посочил е, че липсват данните по делото, от които да се установи, че запретените лица се нуждаят от средства за задоволяване на ежедневните им нужди, за да се явява за необходимо продажбата на притежаваните от тях ид. части от имота. Приел е, че дори това да е така, то настойникът е бил длъжен да се грижи за запретените, като им финансово обезпечава нуждите им.

Недоволен от постановения акт, настойникът на поставените под запрещение лица, чрез пълномощника си обжалва постановеното определение като неправилно и незаконосъобразно.

Въззивният съд счита, че при произнасянето по молбата, районния съд не се е съобразил с обстоятелството, че настоящия съвет, след като е съобразил именно интереса на запретените лица и е приел, че извършването на продажбата ще е изцяло в техен интерес е дал съгласие за извършването ѝ /листи 38 и 47 от първоинст. дело/.

Районния съд е приел, че идеалните части от съсобствения имот са единственият недвижим имот, който притежават запретените, поради което и продажбата им няма да е в техен интерес. За да стигне до този извод съдът не е съобразил изобщо обстоятелството, че притежанието на недвижим имот следва да носи активи на собствениците му, а не само пасиви. Съдът не е съобразил, че С. и Р. Д.и не могат да се ползват от притежаваните от тях идеални части и да получават благата си от тях. Обстоятелството, че мажоритарните собственици са решили извършването на продажба на имота, което също е основание да се даде разрешение за разпореждане и с идеалните части на молителите. В случай на липсата на такова съгласие, неминуемо ще се стигне до гр. дело по съдебна делба, която ще доведе до допълнителни разходи/, заплащането на съдебно-деловодни разноски, таксата върху

определените квоти от всяка една страна, претенции за заплатените такси към ЕС, данък сгради и таксата битови отпадъци и др./, които практически ще въздействат негативно върху интереса на поставените под запрещение лица. Тези обстоятелства не са били взети предвид от съда при постановяването на обжалвания съдебен акт. Въпреки, че това са обективни и достатъчни доказателства за издаване на разрешението от съда, защото така, ще се намалят пасивите в имуществената сфера на запретените лица, съдът е обсъдил и обстоятелството дали запретените се нуждаят от средства.

Съдът, независимо от това не е допуснал искането и на жалбоподателя Д. ДР. ДР., който освен като настойник и като баща на двете си дъщери, поставени по запрещение, явно действа и управлява имуществото на поставените под настойничество както **с грижата на добър стопанин, така и изцяло в техен интерес.**

Именно поради горното неправилно в обжалваното Определение съдът е приел, че следва да остави без уважение искането за даване на разрешението за продажба на идеалните части от недвижим имот находящ се в гр. В., район „*****“.

На следващо място, процесното Определение се явява неправилно, защото с влизането в сила на последното ще се стигне и до липсата на надлежната защита на материалното право на жалбоподателя, което от своя страна на практика се явява и отказ от правосъдие.

Напротив, видно от данните по делото действително са налице предпоставките за издаването на исканото и отказано от първостепенният съд разрешение, **но единствено и само при условията на специалната разпоредба на чл.165, ал.(3) от СК, която гласи, че настойникът е длъжен да внася паричните средства на лицето под настойничество на негово име в банка в 7-дневен срок от получаването им.** За несвоевременно внесени суми той дължи законната лихва.

Първоинстанционният съд е изложил лаконични доводи относно постановеното от него в обжалваното Определение, които обаче не почиват на един всеобхватен анализ на относимите обстоятелства и представените от ищцата доказателства и материалите по делото.

Съдът е нарушил и принципа залегнал в чл. 12 от ГПК, тъй като съдържанието на обжалваното Определение не сочи на спазването на процесуалния ред на изграждане на вътрешното убеждение на съда. Вярно е, че оценъчната дейност на съда е въпрос на вътрешно убеждение на самия съд, но тя не може да бъде резултат на изопачено формиране на това убеждение в противоречие с основен принцип на гражданското съдопроизводство и преди всичко с този по чл. 10 от ГПК. Съгласно тази норма съдът дава възможност за установяване на относимите факти, но след това в Определението си той следва да ги обсъди в цялост и детайлно. Този ред е предвиден от законодателя, за да е гаранция срещу произволно и необосновано формиране на субективната увереност на съда относно фактите по делото, които се

разглеждат с атакуваното Определение , както и гаранцията за това, че това вътрешно убеждение може да бъде проследено от страните, за да се разбере как е била формирана волята на съда, а от друга страна, за да може да бъде поставено на контрол от следващата съдебна инстанция Определение.

Неизследването в пълнота на фактическите твърдения на жалбоподателят и релевантните обстоятелства, както и събирането на всички относими и надлежни доказателства относно предмета на постановеното Определение, без да им се даде мотивиран отговор, сочи на необективно, невисестранно и непълно изследване на всички относими обстоятелства относно обжалваното Определение, което от своя страна е процесуално нарушение. Цитирането на правните норми и на законовите разпоредби не представляват излагане на мотиви, както в настоящия случай първоинстанционният съд е постъпил, във връзка с което въззивният съд счита, че обжалваното Определение е лишено на практика и от убедителни мотиви и не става ясно как съдът анализира относимите обстоятелства и материали по делото на този процесуален етап, как сформира вътрешното си убеждение, за да достигне в крайна сметка до своята констатация за прекратяването на производството по първоинстанционното дело.

Определението на първостепенния съд се явява неправилно и незаконосъобразно поради горните съображения и следва да бъде изцяло отменено. По делото следва да бъде издадено исканото разрешение, но единствено и само при условието, че постъпилите суми от продажбата на техни ид. Части от процесния недвижим имот на поставените под запрещение лица С.Д.Д. и Р.Д.Д., бъдат задължително внесени по банкови сметка на тяхно име от техния настойник и жалбоподател Д. ДР. ДР..

На основание чл.130, ал.3 и ал.4 от СК във връзка с чл. 129, ал.3 от ГПК, тъй като не е предвиден специален ред за обжалване на това определение, и поради това че то не прегражда по-нататъчния ход на делото, същото не подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния касационен съд гр. София.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изцяло Определение № 1758/03.11.2021г., постановено по гражданско дело под №20215530105113 по описа за 2021 година на РС-С.З., с което Районен съд - гр. С.З. е оставил без уважение искането от адв. Н.Й.- АК - В., вписана в ЕРА с № *****, със служебен адрес гр. В., ул. ,, ***** в качеството си на пълномощник на Д. ДР. ДР., ЕГН *****, с адрес гр. В., за даване на разрешение за продажба на идеални части от недвижим имот, собствени на поставените под запрещение С.Д.Д. с ЕГН ***** и Р.Д.Д. с ЕГН *****, находящ се в гр. В., район ,, ***** , като НЕправилно и НЕзаконосъобразно и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

РАЗРЕШАВА на Д. ДР. ДР., ЕГН *****, с адрес гр. В., чрез адв. адв. Н.Й.- АК - В., вписана в ЕРА с № *****, със служебен адрес гр. В., ул. „****“ в качеството си на негов пълномощник по ч.гр.д. № 1850/2021г. по описа на Окръжен съд - С.З., ДА ИЗВЪРШИ продажба на по 1/6 /една шеста/ идеални части от недвижим имот, които общо 2/6 /две шеста/ ид. части са съответно собствени на поставените под запрещение С.Д.Д. с ЕГН ***** и Р.Д.Д. с ЕГН *****, находящ се в гр. В., район „****“, но само при условията и спазване изискванията на чл.165, ал.3 от СК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____